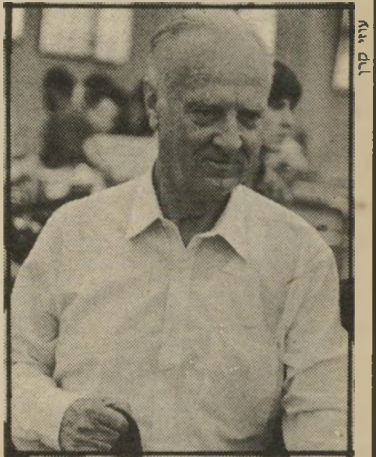

אינטרנטו הוא אסון

בשבוע שעבר התחילו מישחקי האינטרנט, כאשר בית"ר תל-אביב והמועל פתח תיקווה שובצו בראשונה במיפעל זה. למעשה עומד מאחורי יוזמה זאת עזריקם מילצ'ן, טגן

עזריקם מילצ'ן
מה חשוב יותר?

בשיחוק עם דפנה ברק

להזניק את ענף-הכדורגל הישראלי מרחק שנות-אור.
אולם תיקוות לתוד ומציאות לחוד: שני המיפעלים היוקרתיים של הכדורגל האירופי עדיין מסתדרים, איכשהו, בלעדנו. לעומתם, ההשתתפות באינטרנט איננה תורמת דבר לכדורגל הישראלי. היא מהווה מעמסה נוספת של אימונים ומישחקים, וגורמת להתשת השחקנים.

נכון, הקבוצות ומלווייהם עסקניהם נהנות ממסעות בחו"ל. את הקבוצות הורות המגינות ארצה אנחנו מארחים כידה-מלך. יש הררי אים זאת כ-שלח לחמך...
ובכן, הגיע הזמן שנהיה מציאותיים, ונבין שעד שלא יחודשו הקשרים הרפילומטיים בין ברית-המועצות לבין ישראל, קלושים הסיכויים שברית-המועצות, וכל הגוש המזרחי העומד מאחוריה, יפסיקו לטרפד את ניסיוננו תינו הבלתי-נלאים להודו לשיטתם. ככה זה.

כמאמן שהשתתף, עם שלוש קבוצות, במי שחקי האינטרנט. אני קובע בביטחון שהמי שחקים האלה אינם תורמים מאומה לקבוצת תינו. להיפך: הם מהווים תרומה נכבדה לקבוצות האירופיות. אלה כוחנות איזה שחקנים חרשים הן תרצינה לרכוש.

מאחר ומישחקי האינטרנט מתיקיימים סמוך לפתיחת הליגה שם, משתמשות בהם הקבוצות הורות כתקופת-הרצה לליגה. למי של, לפני שנתיים, הייתי עם קבוצת בני-יהודה בגרמניה, שיחקנו ביום הרביעי. היה זה שלושה ימים בלבד לפני פתיחת הליגה הגרמנית. הקבוצה המתחרה היתה בשיא ההכנה, ואילו אנו הספקנו להתאמן אולי שבועיים לפני-כן.

אין לשכוח ששחקני-הכדורגל הישראלי משחק 10 חודשים בשנה, מישחקים מכריעים מתיקיימים בחודשים אפריל, מאי, יוני, שבהם הלות והחום מתישים. הוא זקוק לתקופת מנוחה לפני אימוני הסיבולת והכושר הגופני, המתחילים באמצע חודש יולי, לקראת העונה

הגיון! הגיון!

בשבוע שעבר נפתחה המכביה ה-13 בטכס סגוני ובקול תרועה. אז מעבר לצבעים ולכותרות, אני רוצה להזכיר שאחת המטרות לקיום המוסד ששמו "מכביה" — אולימפיאדת הספורטאים היהודיים ברחבי תבל — היתה, לשכנע ספורטאים יהודיים לעלות לישראל.

המיקרה המפורסם ביותר שהגיע ארצה בעיקבות המכביה שייד אמנם לענף הכדורסל — טל ברודי — אך התיקווה היא שאירוע כמו המכביה יוליד גם טל ברודי של הכדורגל.

וכאן אני מגיעה להברקה נוספת של ההתאחדות הישראלית לכדורגל: התבי שרנו שמאחר ואושר השנה להביא שני שחקנים זרים לכל קבוצת-כדורגל — אם יקרה הנס ויתגלה שחקן באחת הנבחרות האורחות במכביה שירצה אכן להישאר ולשחק בארץ — הוא... יתקבל בכרחה! בורועות פתוחות: יילכו לקראתו! אי-פה? הוא יישב, לא להאמין, כאחד משני השחקנים הזרים שאושרו עלי-ידי ההתאחדות!

השליפה האחרונה בסירת השליפות של ההתאחדות-לכדורגל מוכיחה בפעם המירוע את חוסר-ההיגיון בהגבלה על

הבאה. מישחקי האינטרנט מונעים מנוחה מהשחקנים, וכך נגרמת לקבוצותינו הופעה בלתי-מכוונת במיפעל זה. שחקנים שנפצעו במהלך הליגה, חייבים

טל ברודי
עוד שליפה

העברות השחקנים. הרי הכולטים בין שחקני-המכביה וכולו, במיקרה האופטימי ביותר, להיחשב כשחקנים מוכשרים, בעלי פוטנציאל, אנשים נחמרים. לער מתם, השחקנים הזרים שאותם הותר להביא, עד שניים לקבוצה, אמורים למי שוק קהל למיגרשים, להעלות את רמת הליגות.

ברור שהנוצצים מבין כוכבי המכביה אינם מסוגלים להשתוות עדיין ל"זרים". אז מדוע לחבר בין שתי השמחות? מה ההיגיון? לך, חפש היגיון בהתאחדות!

לנות. כך משחקים במיסגרת זאת הרכבים צור לעים. אלה מפסידים, לעיתים, בהפרשים גבוהים. מוראל הקבוצות ומאמניהם יורד. אז מה יוצא לנו מזה?

מונית לשיבעה שחקנים

נוסטרגיה

צם — לבנייה מחדש. הבאתי שני שחקנים נורעים — שוורץ ושיפילד — והעליתי מקבוצת-הנוער המישה (!) שחקנים: שלומי שטיק, רונן רוקמן, אבי קופמן, חרד ואבי

אברהם ורטמן
אני יכול להתרונן!

ליפשיץ. ביקשתי מיושב-ראש האגודה, אמנון צידון ז"ל, שימזין מונית. מרוע? מה הרחיפות? אמרתי לו: תזמין מונית עכשיו! אני צריך שיבעה מקומות! נתתי לו רשימה בת שיבעה שמות — לם שחקנים ותיקים שמיצו את יכולתם — ואמרתי לו קצרות: שים אותם כמונית, ושלח אותם הביתה... צידון נדהם: השתגעתי? יורגו אותי בחיפה... הסברתי לו שאין ברירה, ושזוהי הדרך היחידה, גם אם בלתי-יעימה, לשקם את הקבוצה.

לקראת הליגה הבאה יש קבוצות-כדורגל הצריכות לעשות חשבון-נפש מעמיק לגבי עתידן ולקבל החלטות, גם אם הן מכאיבות. בעונה 1980-79 קיבלתי על עצמי לאמן את הפועל-חיפה. אז היתה זאת קבוצת שני-לה בנס מירידה לליגה השנייה במישחק האחרון: מהיכרותי עם הקבוצה, הבנתי מייד שהקבוצה זקוקה לחיזוק של שחקנים מנוסים וכבי

יושב-ראש ההתאחדות לכדורגל. הוא עשה מאמצים ניכרים, לפני 12 שנים, להכניס את מדינת-ישראל למיסגרת מישחקים זאת. התיקווה שהגחתה אותה היתה, שיהיה זה הצעד הראשון לקבלת ישראל להתאחדות האירופית לכדורגל. המטרות היותר אטרקטיביות היו: השתתפות במיפעל גביע האלופות וגביע מחוקיות-הגביע. ההשתתפות בשני מיפעלים יוקרתיים אלה היתה יכולה

למה? טוטו!

באחרונה פורסם לוח-המישחקים לעונת-הכדורגל 1989/1990. הליגה הבאה אמנם מתחילה מוקדם מהרגיל — ב-2 בספטמבר, אבל לא ברור לי מדוע היא מסתיימת בסוף מאי, או אפילו בתחילת חודש יוני. הרי זהו פרק-זמן קצר לפני פתיחת המישחקים העולמיים באיטליה. יתכן שבהתאחדות שכחו שישראל עדיין בתמונה, ושסיכויינו להפעל לגביע העולמי, שיתקיים ברומא, די טובים. תפקידה של ההתאחדות-הכדורגל — מי אם לא היא? — הוא לאפשר לשחקני הנבחרת להתאמן ולהתכונן כראוי לקראת אירוע חשוב זה. בעבר-ראיונות על הכדורגל נשאל יושב-ראש ההתאחדות-כדורגל, שאול סוויירי, איך יתכן שלא לקחו את הנושא הזה בחשבון. מה ענה יו"רנו? שהתוכנית היא על-תנאי. כלומר: והיה עם נעבור את המשוכה הדרום-אמריקאית — תשונה התוכנית.

במדינות רבות לקחו שיקול זה בחשבון והקדימו השנה את המישחקים, כדי לאפשר למאמני הנבחרות די זמן להכנה לרומא. באנגליה, למשל, הוקדמו מישחקי הליגה ל-19 באוגוסט. שם יוערך פתיחה מלהיבה וסוחפת — ייערכו שלושה מחזורים בשבוע. מדוע בישראל לא ניתן ליישם רעיון כזה? שאלה! מפני שבשראל ישחקו רק מדי שבת בשבת — נכון, נישתתם 13. יש טוטו, והטוטו מקדם את הספורט בישראל... כן, וגם משפיע על איך ומתי ייערכו המשחקים. ההתאחדות הכדורגל בישראל חייבת להגיע להסכם עם מועצות-ההימורים, שהמישחקים ייערכו בשבת, והקבוצות השונות תשובנה בטססים. מה זה הגביע העולמי, לעומת כל זאת? אני מת לדעת איך תיפתר הבעייה, אם למרות הכל נעלה לרומא.